

του εξύπνησεν. Ἐκαμε νέαν ἀπόφασιν. Ἀπὸ ταύτης τῆς ὥρας ἔγεινεν ἐπιμελὲς καὶ φιλότιμον. Ἐγένετο τῷ ὄντι ἀνὴρ πεπαιδευμένος, θεολόγος καὶ σχολιαστής μιᾶς λίαν γνωστῆς ἐρμηνείας τῆς Ἀγ. Γραφῆς μέγας καὶ καλὸς ἄνθρωπος, ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ πάντων. Οὗτος ἦτον ὁ Δόκτωρ Ἀδάμ Κλάρχ. Τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας του εἶναι ἄξιον νὰ γνωρίζῃ τις· ἐμὴ ἀπελπίζου, ἀλλὰ προσπάθει, παιδί μου, προσπάθει.»

ΚΑΛΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ιεροκῆρυξ τις ἐρωτήσας ποτὲ τὰ παῖδιά τοῦ Κυριακοῦ σχολείου του, « Ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι ἀγὼν τις ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ περὶ τίνος ἐνόμιζον ὅτι αὐτὸς θὰ ἦτον! »

« ὦ! κύριε, ἀπεκρίθησαν τὰ παῖδιά, δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ ἀγὼν. »

« Καλὰ, ἀλλ' ὑποθέσατε, ὅτι θὰ ἦτο τοιοῦτόν τι, λοιπὸν περὶ τίνος νομίζετε, ὅτι θὰ ἦτο. »

« Καλὰ, κύριε, εἶπε τὸ ἐν. Νομίζω ὅτι ἐὰν θὰ ὑπάρχῃ ἐκεῖ ἀγὼν τις, αὐτὸς θὰ ἦναι περὶ τοῦ τίς θὰ ὑπάγῃ πλησιέστερον εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. »

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΘΗΤΟΥ ΤΙΝΟΣ.

Μίαν ἡμέραν ἐνῶς ὁ Ἰωάννης Χ. ἔκαμνε τὴν Ἀριθμητικὴν του, ὁ μικρὸς Σαμουὴλ τὸν ἐσπρωξεν, ἡ δὲ πλᾶξ αὐτοῦ πεσοῦσα ἔκαμε τρομερὸν κρότον. « Πρόσεξε τὰ κομματια! » ἔκραξαν τὰ παῖδιά γελῶντα. Ἀλλ' ὁ κύριος Β — ὁ διδάσκαλος, ἐνόμισεν, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτον ἄξιον γέλωτος καὶ φρονῶν ὅτι ἦτο σφάλμα τοῦ Ἰωάννου, τῷ εἶπεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τὴν πλάκα, καὶ νὰ μὴ παίξῃ ἐν καιρῷ τῆς διαχύσεως τῶν ἄλλων παιδιῶν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα.

Ὁ Ἰωάννης δὲν εἶπε τίποτε, διότι δὲν ἐπεθύμει νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν μικρὸν Σαμουὴλ, ὥστε ὑπέφερε τὴν ποινὴν ἀγογγύστως. Ἡ μήτηρ τῆς δὲν ἔμελλε νὰ δυσχερῆσαι τὴν συγκατένευσεν νὰ πληρώσῃ τὴν πλάκα, ἐπειδὴ ἦτο πτωχὴ γυνὴ, καὶ εἶχε νὰ διαθρέψῃ καὶ πολλὰ ἄλλα μικρὰ ἐκτὸς τοῦ Ἰωάννου.

« Σοὶ λέγω τί πρέπει νὰ γείνῃ, Ἰωάννη, εἶπεν αὐτῇ, ἵνα μάθῃς νὰ ἦσαι προσεκτικώτερος. Δὲν θὰ σοὶ δώσω γάλα διὰ τὸ πρόγευμά σου καθ' ὅλην τὴν ἐ-

βδομάδα, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου θὰ οἰκονομήσω χρήματα διὰ τὴν πλάκα, τὴν ὁποίαν εἶναι δίκαιον νὰ πληρώσῃς. »

Ὁ δυστυχὴς Ἰωάννης ἔτρωγε τὸν ἄρτον τοῦ μεσσηρίου, ἀντὶ γάλακτος· ἀλλ' ὅμως δὲν ἦτο δυστυχὴς, διότι ἠσθάνετο ὅτι εἶχε χάμει χάριν εἰς τὸν μικρὸν Σαμουὴλ, καὶ ἡ εὐχαρίστησις ἡ προσερχομένη ἐκ τῆς εἰς ἄλλον γιγνομένης εὐεργεσίας κάμνει τὸν εὐεργετηγάντα εὐτυχῇ.

Ματὰ τινὰς ἡμέρας, ὁ πατὴρ τοῦ Σαμουὴλ ἦλθεν εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸν κύριον Β — περὶ τοῦ πράγματος, διότι ὁ Σαμουὴλ εἶχεν ἀναφέρει εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἰς τὴν μητέρα του περὶ ὧν τούτων.

Αὐτὸς ἦτο μὲν δειλὸν παιδίον, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ νὰ βλέπῃ τὸν Ἰωάννην φυλακισμένον δι, οὐδὲν σφάλμα ὅτε τὰ ἄλλα παῖδιά ἐπαίζον.

« Τί; » εἶπεν ὁ διδάσκαλος, « καὶ ὑπέφερον ὁ Ἰωάννης ὅλην τὴν μομφὴν χωρὶς νὰ εἴπῃ κάμειαν λέξιν. Ἐλθε ἐδῶ Ἰωάννη. » Τί τρέχει τώρα; εἶπεν ὁ Ἰωάννης καθ' ἑαυτόν. Κάτι τι ἄλλο, νομίζω, καλὰ, δὲν πειράζει, ἀρκεῖ μόνον ὅτι δὲν τῆς ἔφαγεν ὁ Σαμουὴλ.

« Τώρα, παῖδιά, εἶπεν ὁ κύριος Β — ἐδῶ εἶναι ὁ Ἰωάννης — Κοιτάξατέ τον! » Καὶ τὰ παῖδιά τὸν ἐκύριον ὡς ἐγκληματίαν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐφαίνετο πολὺ συγκεχυμένος, καὶ ἤρχισε νὰ νομίζῃ ὅτι ἦτο κακὸν παιδίον, ἀφοῦ προσεκήλθη μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Τότε ἤκουσαν τὰ παῖδιά, ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔπαυσε τὴν πλάκα, ἀλλ' ὑπέφερεν ὅλην τὴν μομφὴν ἵνα ἀπαλλάξῃ τὸν Σαμουὴλ ἀπὸ τὴν ποινὴν, καὶ ὅτι δὲν ἔπινε τὸ γάλα του, οὐδ' ἐπαίξε, καὶ ταῦτα πάντα ἄνευ γογγυσμοῦ. Ὁ καλὸς διδάσκαλος εἶπεν, ὅτι τοιαύτη διαγωγὴ ἦτον ἀνωτέρα πάντος ἐπαίνου. Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσεν ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμιλῇ, οἱ παῖδες ἐχάρησαν καθ' ὑπερβολὴν, καὶ τόσον δυνατὰ ἐζητωκραύγασαν, ὥστε τὰ τεῖχη τοῦ σχολείου ἀντήχησαν. Ἐπειτα λαβόντες τὸν Ἰωάννην ἐπὶ τῶν ὤμων των, τὸν ἔφερον ἐν θριάμβῳ περὶ τῆς διὰ τὸ παιγνίδιον ὠρισμένης περιοχῆς.

Καὶ τί εἶπεν ὁ Ἰωάννης δι' ὅλα ταῦτα; Εἶπε μόνον, « ἀρκεῖ! Ἐὰν δὲν προσέζητε καλὰ θὰ μὲ ρίψετε κάτω. »

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ποῖος ἦτον ὁ θεμελιωτὴς τῆς Σαμάρειας;
- 3) Ποῖος παραβάλλεται πρὸς ὄνον; καὶ διὰ τί;
- 3) Ποία τροφή ἀναφέρεται ὡς σῶμα τῆς καθαρᾶς καὶ βιοῦς διδασκαλίας;